

verheffen". Ook als men in dergelijke uitspraken slechts verkorte uitdrukkingen wil zoeken, zijn zij toch nog — en vooral in een boek als dit — misplaatst; eigenlijk behelzen zij ongerijmdheden. Gelukkig wordt de waarde van het boek in zijn geheel er nauwelijks door verkleind. Voor studenten en artsen, die een vluggen raadgever bij plaatselijk-diagnostische vragen wenschen, kan men haast geen prompteren wenschen dan BING's met werkelijk onderwijstalent geschreven kompendium.

C. T. VAN VALKENBURG.

Syphilis van mond en keel door Dr. J. W. VAN DER VALK.
Amsterdam, SCHELTEMA en HOLKEMA's Boekhandel. Prijs f 2.25.

Dr. VAN DER VALK, dermatoloog aan het Wilhelmina-gasthuis, hield in den vorigen winter voor de leden der Amsterdamsche Tandheelkundige Vereeniging een drietal voordrachten over syphilis van mond en keel, welke thans ook in druk verschenen zijn. In zijn eerste voordracht bespreekt de schrijver in groote trekken de oorzaak, het ziekteverloop en de behandeling der syphilis.

De tweede is gewijd aan de verschijnselen der ziekte in mond en keel, terwijl in de derde voordracht de differentiale diagnose met andere mond- en keelaandoeningen en de in het belang van arts en patiënt noodige voorzorgsmaatregelen besproken worden.

Tijdens de voordrachten werden eenige belangrijke ziektegevallen vertoond. Het gemis hiervan wordt in de gedrukte verhandeling vergoed door een vijftiental goede afbeeldingen.

De voordrachten, die in vloten stijl geschreven zijn, behandelen met uitzondering van een kort uitstapje op historisch gebied, vooral zaken van praktische beteekenis. Ik geloof dan ook, dat de lezing zoowel voor den tandarts als voor den praktiseerenden geneesheer in het algemeen van nut kan zijn.

M. S. GUTTELING.

TH. E. DE JONGE COHEN, *Die Kronenstructur der unteren Prämolaren und Molaren*. Acad. Proefschrift, Zürich, 1917.

Het moet een gelukkig verschijnsel geacht worden, dat bij jonge tandartsen de lust tot wetenschappelijk werk niet uitsluitend gaat in de richting van datgene, wat voor de praktijk van min of meer onmiddellijk belang is, doch dat ook de morphologie van het gebied, waarmede zij in aanraking komen, en wel in het bijzonder van het gebit met zijn schier ongeëvenaarden rijkdom aan variaties, hun aandacht trekt.

Hiervan getuigt het vlijtig bewerkte proefschrift van den heer DE JONGE COHEN, dat in het ontleedkundig laboratorium te Amsterdam tot stand kwam, en waarop hij in Zürich den titel van doctor in de tandheelkunde verkreeg.

Van het zeer groote materiaal aan tanden en gebitten, dat in het Amsterdamsche laboratorium aanwezig is, heeft de schrijver van de kiezen van de onderkaak (3918 praemolaren, 4984 molaren en 200 gebitten!) den vorm van de kronen onderzocht. Bij dit